

În acest an, între 2-4 octombrie s-au aniversat cei 50 de ani, de la fondarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (ASAS), dar și 92 de ani de cercetare agricolă instituționalizată în România. Demarată în perioada interbelică(1927), în cadrul Institutului de Cercetare Agronomice a României, cercetarea agricolă autohtonă a fost continuată pe mai multe generații, iar după 1969, sub egida ASAS„Gh. Ionescu Șisești”

ARMAND STERIADI

Cu ocazia acestui jubileu, în Aula Magna, a Institutului a avut loc deschiderea lucrărilor dedicate sus-numitului moment aniversar. Sub președinția domnului Valeriu Tabără - președinte ASAS- a vicepreședintelui ASAS, profesorul Ioan Jelev, cât și a ministrului agriculturii, Petre Daea.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

O serie de cercetători precum: Marian Verzea, Ana Popescu și Aurel Florentin Badiu au omagiat printre altele părinții fondatori ai școlii agricole naționale - Gh. Ionescu Șisești, Traian Săvulescu, Constatin Sandu-Aldea și Alexandru Nastea - cât și pe continuatoarea sa, directă ASAS. De asemenea, la acest elogiu au mai participat și alți invitați precum: președintele Secției de Horticultură, prof. Gh. Glăman, cercetătorii Marian Bogoescu, Elena Cucu, Ilie Van, Mioara Costache, Ion Pirnă, Mihai Nicolescu, Bianca Bădănoiu. Un interesant„laudatio” l-a avut universitarul Manea Drăghici, din partea Secției de Economie Agrară și Dezvoltare Rurală.

ASAS-EVOLUȚIE, DEZVOLTARE, PERSPECTIVE

Crearea cadrului oficial al cercetării științifice agricole, la nivel național s-a realizat ca efect al unei realități stricte, socio-economice, de modernizare și afiliere a agriculturii la nivelul mediului european global, după 1918.

Gh. Ionescu-Sisești

Considerat drept părintele fondator al Școlii Naționale de Științe agricole, Gh Ionescu-Sisești a fost omagiat de către toți interlocutorii care la unison au evidențiat contribuția sa, la organizarea și funcționarea primului institut de cercetare agricolă (ICAR). În acest demers universitar ilustrul savant a fost secondat de alte nume marcante, cum ar fi: Traian Săvulescu - conducătorul colectivului care a elaborat în anii 50-60 monumentala lucrare consacrată florei României, Teodor Saidel - fondatorul agrochimiei naționale, Constantin Sandu Aldea - întemeietorul științei ameliorării plantelor, dar și Alexandru Nastea.

Din punct de vedere legislativ, proiectul pentru înființarea ICAR-ului a fost votat în Senat epocii în data de 11 aprilie 1927, cât și de Adunarea Deputaților, din 13 aprilie al aceluiași an, legea fiind promulgată ulterior, prin Înaltul Decret Regal nr.1205, din 4 mai 1927. Respectivul proiect a fost susținut, la acea dată de o pleiadă de politicieni în frunte cu: Constantin Garoflid, ministru al Agriculturii și Domeniilor, cât și de Vintilă I.C.Brătianu, fratele premierului în exercițiu.

Institutul ICAR a fost conceput ca o „fедераție de institute de diferite specializări care aveau o strategie și un scop comun: dezvoltarea agriculturii pe baze științifice, cu o vastă aplicabilitate practică (nu numai în laborator)”.

Independența prin cultură

1969-ÎNFINȚAREA ASAS

După 1948-50, transformările radicale, cât și ale sistemului de exploatare agricolă a impus crearea unei instituții destinate să impulsioneze activitatea de cercetare, axată pe obiective pe termen lung, gradual, în funcție de etapa de dezvoltare a momentului.

În acest mod a luat ființă ASAS, în urmă cu jumătate de secol. Dintre președinții acestei instituții amintim pe: prof. Nicolae Giosan, prof. Irimie Staicu, prof. Angelo Miculescu, prof. Tiberiu Mureșan, prof. Corneliu Răuță, prof. Al. Vrânceanu, academicianul C. Hera și prof. Gh. Sin

Structurată la nivel european, rețeaua experimentală a ASAS a cuprins 112 unități de cercetare înglobând toate disciplinele aferente, repartizate uniform pe întreg teritoriul național. Întreaga suprafață alocată acestora a fost de 182.000 ha.

În prezent, această rețea a fundamentat diversificarea și modernizarea sistemelor agricole existente în țară, accentul căzând pe „inovare și eficientizare economică”, realizând noi materiale biologice și perfecționând totodată tehnologiile de producție aferente. Așa cum este cazul Stațiunii de Cercetări și ameliorări a plantelor, de la Fundulea, în care o importantă contribuție a avut-o academicianul Nechifor Ceapoiu, reputat genetician și agronom.

CERCETAREA AGRICOLĂ: DE LA LABORATOR... PE TEREN

La finalul lucrărilor Simpozionului, președintele ASAS, domnul Valeriu Tabără a lansat o tentantă idee destinată dezbaterii forului academic de resort: „evadarea” cercetării de profil, din spațiul relativ îngust al laboratoarelor, pe „vastele” pajiști ale experimentelor agricole.

